

CERCETĂRI ARHEOLOGICE ÎN VATRA ORAȘULUI DE FLOCI (PIUA PETRI), COMUNA GIURGENI, JUDEȚUL IALOMIȚA.

Anca Păunescu, Dana Mihai, Silviu Oța, Gheorghe Matei.

RECHERCHES ARCHÉOLOGIQUES DANS LA ZONE DE LA VILLE DE FLOCI (PIUA PETRI), COMMUNE GIURGENI, DÉPARTEMENT DE LA IALOMIȚA

Résumé

Pour diverses raisons, les résultats des dernières recherches archéologiques effectuées sur ce site ont été présentés partiellement. Pendant les années 1998-1999, les recherches ont été poursuivies sur les Grinds no 2, 3 et no 6 – ouest. Sur le Grind no 2, nous avons terminé la recherche de la nécropole no 5, qui sera publiée séparément. Sur le Grind no 6, à l'ouest du fragment de mur de l'église no 1, nous avons fait des investigations sur une zone d'habitations et d'ateliers artisanaux. Nous avons constaté que le plancher de certaines d'entre elles avait été refait 2 ou 3 fois. L'atelier a été détruit par un incendie.

Comme suite des modifications dans la composition de l'équipe de recherches, à partir de l'année 2000, les recherches se sont focalisées sur les Grinds no 1 et 3 dans le but de découvrir la disposition des habitations et le système de lotissement des grandes surfaces. Sur le Grind no 1, deux habitations ont été découvertes, composées chacune de deux chambres de superficies inégales. La distance entre ces deux habitations était de 6 mètres. L'habitation no 1 découverte dans la Section I B/2003 constitue une découverte exceptionnelle. A l'extérieur de celle-ci, adossée au mur sud-ouest, une plate-forme de pierre était disposée sur une couche de terre glaise. Cette habitation date du milieu du XVII-ème siècle. Suite à son abandon, deux fours ont été construits sur cette plate-forme, entraînant sa destruction partielle. Pour le moment, nous ne sommes pas fixés sur l'objet d'utilisation de cette plate-forme.

En octobre 2003, nous avons été sponsorisés pour réaliser des investigations archéogéophysiques effectuées par le personnel du Laboratoire Mobile de Prospection Archéogéophysique de BCUM - Alba Iulia. L'objectif principal était d'obtenir des informations relatives à l'habitation avec une éventuelle précision des objectifs d'intérêt archéologique sur le Grind no 9 situé dans la partie ouest de la ville. En 2004 et 2005, nous avons effectué deux sections de sondages pour vérifier les dates fournies par l'interprétation de cette investigation. Pour le moment, nous pouvons signaler l'éventuelle existence d'une nécropole.

Les recherches sur le Grind no 3 ont mis en évidence trois niveaux d'habitations datés entre la deuxième moitié du XV-ème siècle et le début du XVIII-ème siècle.

Mots cléf: habitations des XVI^e-XVII^e siècles

Cuvinte cheie: locuințe, secolele XVI-XVII

Din motive obiective rezultatele ultimelor campanii de cercetări arheologice efectuate în vatra fostului oraș medieval au fost prezentate parțial. (Păunescu 1998-2000, Coman, Rența, Matei, Oța 2003).

În cursul campaniei din anul 1998 s-a încheiat cercetarea Necropolei nr. 5 (*sector Grind nr.2*), pe care urmează să o publicăm separat. În limita vestică a acestei mari necropole au fost descoperite resturile unui atelier de olărie

și două cuptoare de ars ceramica, care au funcționat în a doua jumătate a secolului XVII (Păunescu 1998-2000).

Tot în campania din anul 1998 s-au continuat cercetările și în sectorul *Grind nr. 6 - vest Mănăstirea*. Obiectivul nostru a fost acela de a investiga densitatea și disponerea locuințelor în raport cu Biserica nr. 1. În această zonă a fost surprinsă stratigrafic o suprafață foarte întinsă de pământ galben lutos, steril din

punct de vedere arheologic, în care erau numeroase gropi pentru depunerea rezidurilor menajere. Presupunem că într-o primă fază a așezării, de aici s-a extras lutul necesar pentru construirea locuințelor și a confecționării cărămizilor din chirpic. În prima jumătate a secolului XVII, această suprafață a fost nivelată cu un strat de pământ cu aspect granulos, de culoare cenușiu-brun, inegal ca grosime. Peste această nivelare s-a extins un cartier de locuințe și ateliere, încadrat cronologic între a doua jumătate a secolului al XVII-lea și prima jumătate a secolului XVIII, după cum atestă analiza inventarului arheologic descoperit. În campaniile de cercetări arheologice din anii 1998 și 1999 au fost identificate și cercetate parțial 12 locuințe de suprafață, cu plan dreptunghiular, ridicate din chirpic pe o structură din bârne de lemn. La unele locuințe au putut fi observate 2-3 faze de refacere a podelei din lut. Pe suprafața acestor podele s-au descoperit resturi de vetre, fie ale unor sobe cu cahle, fie ale unor cuptoare.

Cercetarea locuinței-atelier pentru preluarea bronzului, interceptată în campania din 1998, la o distanță de circa 30 m spre sud-vest de locuințele mai sus menționate, s-a continuat și în anul 1999. Acest atelier (7,70 m x 9 m) a fost amenajat peste stratul de nivelare, mai sus aminti. Locuința a fost distrusă de incendiu. De pe suprafața podelei au fost recuperate monede, turte de bronz, deșeuri de tablă de bronz. (Oța, Pârvan 2003) În apropierea acestui atelier s-au descoperit urmele parțial a altor trei locuințe, cu faze de refacere în urma incendiilor care le-au distrus.

Sector Grind nr.1

Datorită unor schimbări intervenite în componența colectivului, începând din vara anului 2000, ne-am propus concentrarea cercetărilor pe *Grindul nr. 1*, unde în cursul campaniilor anterioare fuseseră descoperite și cercetate atât biserica nr. 2 cât și 15 locuințe de suprafață, precum și o locuință cu pivniță în care s-au găsit resturile unei sobe cu cahle smălțuite, decorate cu imaginea Sfântului Gheorghe, ateliere meșteșugărești, vetre în aer liber, gropi menajere. (Chițescu et alii, 1981). Pe baza materialului arheologic descoperit și a analogiilor cu privire tipologia acestuia s-a stabilit că locuința cu pivniță a fost ridicată în primul sfert al secolului XVII.

Prin cartarea acestor descoperiri, pe planul general al sitului, intenționăm să obținem informații asupra sistemului de lotizare în funcție de amplasarea bisericii nr. 2 într-un sector al vetrei orașului.

Pornind din limita sudică a *Grindului nr. 1*, acolo unde în anii 1994-1997 au fost descoperite locuințe de suprafață și locuința cu pivniță și gârlici, mai sus amintită, a fost trasată o secțiune mediană pe suprafața grindului, orientată N.-S. și casete necesare pentru dezvelirea complexelor. A fost surprinsă în continuare existența celor două nivele de locuire, datate din a doua jumătate a secolului XV și în secolele XVI-XVII, ambele distruse în urma unor puternice incendii. Între locuințe au fost descoperite numeroase gropi pentru depozitarea rezidurilor menajere, ce au străpuns aceste nivele de locuire și care, pe baza analizei inventarului arheologic, aparțin nivelului ultim de locuire din cursul secolelor XVII-XVIII, distrus de lucrările agricole ulterioare abandonării vetrei orașului.

S-a constatat că după incendierea orașului din anul 1470, locuitorii au curățat terenul, depozitând resturile de chirpic ars și cenușa în gropi mari, alveolate, rezultate în urma scoaterii lutului folosit la construcția locuințelor. După aceea au nivelat terenul cu pământ adus sau cu o peliculă de lut purtat, aproximativ peste urma locuințelor incendiate. Orașenii și-au ridicat noile case, folosind aceeași tehnică de construcție, dar uneori cu planurile ușor modificate. Între locuințele noi au fost descoperite resturile a două cuptoare, vetre în aer liber și ateliere rudimentare de prelucrare a fierului în vederea obținerii unor obiecte de uz: lame de cuțit, cuie sau balamale pentru lucrările de tâmplărie. Deocamdată s-a observat în partea de nord a Grindului nr.1 că limita amplasării locuințelor mai timpurii din primul nivel este mai restrânsă față de cea a nivelului II, ce aparține secolelor XVI-XVII. Până în prezent nu deținem nici un indiciu care să sugereze că această zonă a așezării a fost locuită anterior primei jumătăți a secolului XV.

În anul 2002 traseul secțiunii mediane a intersectat aria cimitirului și zidurile fundației din zona absidei bisericii nr. 2, cercetată în anii 1977-1979. (Chițescu et alii 1979). După înlăturarea stratului de humus vegetal, în suprafața

secţiunii au apărut zone de arsură, amestecate cu fragmente mărunte de cărămidă, fragmente ceramice (în special de la oale cahlă), oase sparte şi rare spărturi de piatră provenite probabil de la demantelarea bisericii nr. 2, precum şi câţiva bolovani de râu. Între acestea se desena, în suprafaţa secţiunii, conturul unor gropi târzii pentru depunerea rezidurilor menajere şi resturile unor vetre de cuptoare, distruse de lucrările agricole. Încă odată s-a verificat observaţia că aici înhumările s-au continuat în cimitirul din jurul bisericii chiar şi după distrugerea edificiului şi abandonarea de către locuitori a vetrei oraşului, așa cum indică monedele otomane (Mahmud I, 1730-1745), descoperite în inventarul mormintelor săpate în nivelul de dărâmtură. Această limită a cimitirului, aflată la distanţa de 14m faţă de zidul absidei de nord a bisericii, a apărut marcată în teren printr-un şanţ lat de 3,70 m şi adânc de 1,80 m faţă de nivelul actual de călcare, cu pereţii săpaţi vertical şi fundul aproape plat. Umplutura acestui şanţ s-a făcut lent, cu reziduri menajere şi nu este relevantă din punct de vedere al inventarului arheologic. De asemenea s-a mai constatat că locuinţele ce aparţineau nivelului II au fost ridicate în imediata vecinătate a acestui şanţ din limita nordică a cimitirului

În timpul campaniei de cercetări arheologice din anul 2003 secţiunea mediană a fost prelungită în continuare cu încă 40 m spre limita de nord a grindului şi au fost dezvelite integral două locuinţe de suprafaţă ale căror resturi erau mai bine păstrate pentru reconstituirea planului lor (Chiţescu et alii 1979)

Aproximativ în mijlocul secţiunii I. din anul 2003, la adâncimea de -0,50 m faţă de nivelul actual de călcare, a apărut o masă compactă de chirpic ars care acoperea urmele unei locuinţe cu două încăperi, ridicată pe tălpi din bârne cu pereţii din chirpic (*Loc. I/S.I B*), asemănătoare prin modul de construcţie cu locuinţele de suprafaţă din lemn şi chirpic descoperite în campaniile anterioare (fig. 1).

Latura sud-vestică a locuinţei era mărginită de un pavaj realizat din bolovani de râu, de mărimi diferite, cu lăţimea de 1,30 m aşezaţi pe un strat de lut curat, cu grosimea de circa 0,15 m. Ulterior, acest pavaj a fost spart în limita exterioară de groapa unui cuptor rotund (1,10 x 1,25 m), distrus din vechime. Conturul

cuptorului cu urma vetrei şi dimensiunile sale se aseamănă cu cuptoarele de ars ceramica din a doua jumătate a secolului XVII, descoperite pe Grindul 2, în limita unui vast cimitir- necropola nr. 5 (Păunescu 1998-2000).

Pentru cercetarea completă a acestei locuinţe au fost trasate şi două case, paralele cu laturile secţiunii, păstrându-se între ele un martor de 0,50 m. Locuinţa dezvelită integral avea un plan dreptunghiular (8 x 4,75 m) cu laturile lungi, marcate de bârnele-talpă, orientate nord est. Interiorul era compartimentat în două încăperi cu dimensiuni inegale (5,75 x 4,50 m; 1,50 x 4,50 m) printr-un perete ce a fost ridicat de asemenea pe o bârnă-talpă, paralelă cu latura orientată sud-est. Aproximativ în centrul camerei mari au fost descoperite două gropi de pari, cu distanţa de 1 m între ele, care susţineau probabil căpriorii acoperişului, iar aproape de colţul nordic al aceleiaşi încăperi s-au găsit resturile de lut ars la roşu, compact, acoperite de o peliculă de cenuşe pietrificată, care proveneau de la vatra unei sobe. Semnalăm că în masa de chirpic ars, prăbuşită pe podeaua locuinţei, în zona acestei vetre s-au găsit şi o mulţime de fragmente mărunte de oale-cahlă (fig. 2).

S-a constatat că platforma din bolovani de râu se continua numai pe lungimea laturii camerei mari, orientată sud vest, prezentând o lăţime maximă de 3,50 m. Limita vestică a pavajului este foarte bine precizată prin dispunerea bolovanilor pe platforma de lut. În limita pavajului din caseta paralelă cu peretele vestic al secţiunii a fost amenajat ulterior al doilea cuptor rotund. În profilul secţiunii se observă că podeaua locuinţei şi pavajul de pietre erau aşezate pe un strat gros de lut, care suprapunea un strat de pământ de umplutură, de nivelare, adus şi depus direct peste stratul de lut nisipos, steril din punct de vedere arheologic. În acest pământ de umplutură s-au descoperit fragmente ceramice atipice dar şi câteva fragmente mărunte de ceramică orientală, foarte multe oase de animale, şi o lamă de cuşit. Prezenţa fragmentelor de ceramică orientală în acest strat ne-a determinat să presupunem că locuinţa cercetată ar aparţine primei jumătăţi a secolului XVII. Această încadrare cronologică a fost confirmată de descoperirea unei monede în masa de chirpic ce acoperea punctul de îmbinare

a două bârne-talpă. Moneda este o imitație moldovenească, databilă între 1661-1668 (falsuri Dabija) după un șiling de Riga (1632-1654).

Dacă planul și modul de construcție al locuinței este comun locuințelor din lemn și chirpic descoperite în acest centru urban, platforma de bolovani de râu prezintă o excepție. Este dificil să apreciem rolul funcțional al acesteia. În primul rând prezența amenajărilor cu piatră este un lucru destul de rar în acest sit. Avem cercetate trei biserici cu temelie din piatră și câteva locuințe sub a căror bârne talpă s-au găsit blocuri de piatră paralelipipedice. În general s-a presupus că piatra folosită de orășeni a fost adusă din carierele de la Hârșova. În cazul pavajului prezentat mai sus s-au folosit bolovani de râu, de diferite mărimi, care nu prezintă nici o urma de prelucrare. Cei care au confecționat acest pavaj, adosat locuinței, au ținut seama că amenajarea se făcea pe un strat de umplutură, de nivelare, care ar fi cedat la greutatea masei de bolovani și așa cum am arătat mai sus, au construit mai întâi o platformă de lut, groasă, aliniată la nivelul podelei și al bârnei talpă de la temelia casei, ca suport pentru ca pavajul să-și mențină orizontalitatea, în ciuda greutateii. Ne întrebăm în ce scop a fost realizat acest pavaj. S-ar putea să fi fost atelierul unui meșteșugar. În campaniile anterioare au fost descoperite câteva locuințe-atelier ale unor meșteri care prelucrau oasele de animale în vederea obținerii nasturilor din os, a plăselelor pentru cuțite sau a altor obiecte de uz. Podelele acestor ateliere erau și ele amenajate din pietre de râu, dar de dimensiuni mult mai mici decât cele din pavajul amintit, bătute într-un strat foarte subțire de lut. În toate cazurile acestor ateliere pe podelele amenajate astfel a fost descoperită o mare cantitate de spărturi de oase, deșeuri, sau piese în diferite faze de prelucrare amestecate cu piese finite (Lungu 1981). În cazul pavajului de bolovani de râu nu avem nici un indiciu. Datorită faptului că locuința a fost părăsită în mod deliberat, și pavajul a fost ulterior distrus prin amenajarea celor două cuptoare de ars ceramica, funcționalitatea acestei amenajări rămâne incertă.

Datorită inventarului foarte sărac recoltat de pe suprafața podelei din lut a locuinței (câteva fragmente de străchini sau farfurii

smălțuite, un fragment de cahlă placă pe care se vede un fragment din corpul unui balaur din reprezentarea iconografică a Sfântului Gheorghe, călare, sub picioarele căruia se afla balaurul ucis), constatăm că acest complex a fost abandonat deliberat, înainte de distrugerea lui prin incendiu.

Ca o observație preliminară putem afirma că sub locuința mai sus descrisă, nivelul de locuire atribuit secolului XVI nu a mai fost surprins. Terenul prezintă o pantă lungă, ușor înclinată care poate în acea vreme se afla în zonă inundabilă, între meandrele brațului Ialomiței vechi care străbăteau orașul. La începutul secolului al XVII-lea, s-ar putea ca datorită sporului demografic, să se extindă zona de ridicare a caselor. Așa s-ar explica stratul gros de pământ de umplutură, aflat sub podeaua și pavajul locuinței, depus direct pe lutul steril arheologic.

Tot în cusul acestei campanii s-a continuat și cercetarea unei alte locuințe, (Loc.2-S. I. B-2003) interceptată parțial în secțiunea I. din anul 2002, la o distanță de 6m. spre sud de locuința mai sus descrisă. A fost descoperită o zonă de lut bine bătătorit, acoperită cu cenușe și bulgări de chirpic ars. După înlăturarea bulgărilor de chirpic, în lutul bătătorit s-au păstrat lăcașurile cu resturile a două bârne-talpă, care se îmbinau în unghi drept. În anul 2003 s-a trasat o casetă paralelă cu peretele vestic al secțiunii, cu un martor de 0,50 m cu scopul de a dezveli integral această locuință. După îndepărtarea stratului de humus vegetal, a apărut o zonă de arsură în limita sudică a casetei, prinsă în peretele ei. Între bugării mari de chirpic, amestecați cu pământ negru, oase și fragmente de ceramică orientală din care s-a întregit gâtul unei căni cu toartă, și fragmente de farfurii smălțuite (fig. 3).

Planul locuinței cercetate este tot de formă dreptunghiulară, marcat prin traseul bânelor-talpă, distruse parțial. Laturile lungi (cca. 8 m) erau orientate nord-est. Locuința a fost compartimentată în două încăperi inegale ca dimensiuni (6,75 x 5,75 m; 1,25 x 6,75 m), printr-un perete paralel cu laturile scurte, orientat sud-vest-nord-est. Podeaua locuinței, din lut bătut, a fost distrusă de gropi ulterioare. În colțul de nord-est s-au găsit pe podeaua de lut resturile unei vetre de sobă amestecat cu fragmente ceramice ce proveneau de la oale-

cahlă și oale cu toartă dintre care s-au întregit 4 oale-cahle și o ulcică (fig. 4/1).

Între aceste două locuințe descrise, la adâncimea de -0,50 m și -0,62 m s-au descoperit antrenate în strat, pe pământul galben, două monede: un dinar, 1520, emis de Ludovic al II-lea al Ungariei și o monedă otomană, mangâr din vremea sultanului Selim I, 1514-1520.

În concluzie, s-a observat că cele două locuințe cercetate aveau aceeași orientare, care sugerează alinierea lor la o tramă stradală. Singura deosebire este modul de compartimentare, în sensul amplasării camerei de mai mici dimensiuni, spre nord sau spre sud. În ambele cazuri, urma vetrei sobei s-a găsit pe suprafața podelei în camera mare, principală, în apropierea colțului de nord est, cea ce ar sugera indirect poziția ușii, a fațadei casei față de artera de acces sau circulație.

Anca Păunescu, Irina Ene

Sector Grind nr. 9.

Așa cum se constată atât pe teren cât și din ridicarea topografică, pe suprafața vetrei acestui oraș abandonat se observă zone înalte-*grinduri* despărțite între ele de albia și meandrele unui braț mai vechi a râului Ialomița. Se presupune că legătura între ele era asigurată de existența unor poduri sau punți. Cercetările arheologice întreprinse până în prezent pe grindurile 1, 3, 6, arată că zonele înalte ale acestor grinduri au fost intens locuite. S-a constatat că după distrugerile prin incendiere ale locuințelor din acest oraș, locuitorii păstrau lotizările existente și-și refăceau casele peste urmele celor vechi, în linii mari păstrându-se planul lor.

În luna octombrie 2003 am beneficiat de o sponsorizare pentru realizarea unor prospecțiuni arheogeofizice efectuate de către personalul Laboratorului Mobil de Prospecții Arheogeofizice al BCUM-Alba Iulia. Obiectivul principal a fost obținerea unor informații cu privire la caracterul locuirii, cu o eventuală precizare a obiectivelor de interes arheologic pe grindul nr. 9, aflat spre limita vestică a vetrei orașului.

Cercetarea sistematică a grindului s-a făcut prin utilizarea a două metode de prospectare într-o manieră complementară: tomografia electrică a solului și magnetometria. Paralel cu prospectarea arheogeofizică, s-a realizat și ridicarea topografică de detaliu, cu

scopul de a poziționa clar toate măsurătorile efectuate în teren. Metodologia prospecțiilor a fost prezentată în anul 2004, la sesiunea anuală de rapoarte arheologice, la Cluj.

Interpretarea datelor obținute de echipa Laboratorului Mobil de Prospecții Arheogeofizice a condus la formularea unei ipoteze asupra existenței pe acest grind a unei situații arheologice *tipice unei așezări de tip urban relativ dezvoltată, cu rețele stradale, clădiri din zid cu fundație de piatră și un eventual zid de fortificare cu un presupus șanț cu apă, pe latura sudică.*

Pornind de la aceste ipoteze foarte promițătoare, în campania de cercetări arheologice din anii 2004-2005 am întrerupt continuarea cercetării și studierii dispunerii locuințelor de pe Grindul nr. 1 și am trasat 2 secțiuni de sondaj pe Grindul nr. 9 pentru verificarea informațiilor furnizate de prospecțiunile arheogeofizice: *rețele de drumuri, fundații din piatră, clădiri din cărămidă sau șanț cu apă.*

În suprafața terenului, Grindul nr. 9 se prezintă ca o platformă mai înaltă, de formă aproximativ triunghiulară cu vârful orientat spre est și baza spre vest (fig. 5).

La circa 50 m distanță spre Vest de acest vârf am trasat Secțiunea I/2004 de sondaj, (50 x 2 m) orientată nord-sud, pentru a surprinde mai ales zona în care, conform interpretării compexului de anomalii prospectate, se contura ipoteza existenței unei *construcții cu rol aparte*. Secțiunea a fost trasată și peste limita sudică a grindului, în valea care îl delimitează de Grindul nr. 8, în zona unde prospecțiunile amintite indicau existența unui zid de apărare, lung, continuu, care limita aproape toată latura sud-vestică a grindului. Dincolo de zid, se contura o incintă cu urmele unei clădiri în centru. Această *construcție cu caracter aparte* părea să fie incinta unui locaș de cult, a unei mănăstiri, mărginită pe latura opusă *zidului de apărare* de un șir de locuințe aliniate la o presupusă *tramă stradală*.

După observațiile noastre acumulate în cursul cercetărilor, existența construcției unui zid de piatră continuu era destul de improbabilă într-o zonă joasă, inundabilă. Mai mult, construcțiile de zid cu piatră sunt extrem de rare în vatra orașului. Excepție fac fundațiile celor trei biserici descoperite și construcția din piatră

a fundației unei case, descoperită în primii ani ai cercetărilor arheologice (Chițescu et alii 1979) care presupunem că a făcut parte din construcția unei mori de apă, instalații existente în vatra orașului și menționate în documente.

Profilul secțiunii indică o stratigrafie oarecum asemănătoare celor de pe grindurile investigate arheologic în campaniile anterioare.

După îndepărtarea stratului de pământ vegetal cu o grosime medie de 0,30 m, urmează un strat de pământ cenușiu granulat amestecat cu fragmente ceramice mărunte, neîntregibile, provenite de la vase de uz nesmălțuite, o mare cantitate de oase de animale, fragmente de chirpic și de cărbuni. Spre centrul grindului, în mijlocul acestui strat s-a surprins o linie de arsură, pe alocuri întreruptă, care anunță un orizont de locuințe incendiate. Grosimea stratului de locuire variază între 0,40 m - 0,60 m. Pe o porțiune de circa 7 m, acest nivel de locuire este întrerupt de un strat de pământ cenușiu afânat, la baza căruia au fost surprinse în profil gropile a trei morminte de copii (infans I-II), care se adâncesc până în stratul de lut steril. Posibil ca aceste morminte să anunțe existența unui cimitir și a unei biserici mai spre centrul suprafeței grindului.

Profilul peretelui secțiunii spre panta sudică a grindului indică un strat gros de scurgere a materialului arheologic specific nivelului ultim de locuire și nu s-a identificat nici o urmă de fundație a unui presupus zid de fortificare, iar șanțul cu apă este de fapt albia-privat al unui braț al Ialomiței vechi care străbătea vatra orașului în vechime. Deocamdată nu putem formula vreo explicație pentru mica platformă din jumătăți de cărămidă care a apărut în profilul vestic al secțiunii, în zona pantei din capătul sudic al secțiunii. Asemenea mici platforme au mai apărut și în cuprinsul secțiunilor din campaniilor anterioare, fără să fie în legătură cu un complex anume. Sub stratul de humus vegetal se afla o peliculă de chirpic ars, care provenea de la o locuință din lemn și chirpic, distrusă de un incendiu. Aceasta a apărut la adâncimea de -0,32 m sub nivelul actual de călcare și are o lățime de 0,40 m.

Stratul de lut steril arheologic apare la adâncimea de -0,80 m dar sunt și zone, mai ales spre centrul grindului, când acesta se ridică la cota de -0,50 m față de nivelul actual de călcare.

Secțiunea I/2004 a mai fost prelungită în anul următor cu încă 10 m spre sud, peste șanțuirea din teren, unde măsurătorile arheofizice indicau existența aceluși zid de apărare. S-a ajuns până la adâncimea de -1,20 m, într-un strat gros de pământ negru, granulos, lipsit de material arheologic.

Secțiunea II/2005 (75 x 1,5 m) a fost trasată paralel cu S.I/2004, la o distanță de 46,5 m spre vest. Capătul nordic al secțiunii se afla în zona cea mai înaltă a grindului, iar capătul sudic tăia din nou valea în care era indicat de către prospecțiunile arheofizice acel zid de apărare. În lungul secțiunii, după îndepărtarea stratului de humus vegetal arat, se întinde un strat de cultură, deranjat de arătură, în care s-au găsit fragmente ceramice ce provin de la forme de vase nesmălțuite, pigment de cărbune, fragmente de chirpic ars, multe oase sparte, spărturi de piatră și două monede (denar, Ferdinand I, Ungaria; para, Imperiul Otoman, Ahmed III, 1703-1730). Imediat sub stratul de humus vegetal, în ultimul carou din capătul nordic al secțiunii, s-a descoperit o mică porțiune de lut galben în care erau grupate spărturi de piatră, un fragment de cărămidă și lângă ele jumătatea inferioară a unei ulcele. Presupunem că este vorba de o vatră care a funcționat scurt timp, deoarece lutul era foarte puțin înroșit din cauza arderii. Pe toată lungimea secțiunii, la adâncimea de -0,50 m s-a observat prezența unui strat de lut, gros de cca. 0,12 - 0,15 m deșus ca o nivelare. Aproape de capătul nordic al secțiunii, aproximativ în zona mai înaltă a grindului, la adâncimea de circa -0,50 m, s-au conturat gropile a trei morminte care săpate în stratul de nivelare. Subiecții înhumați, doi adulți și un adolescent se aflau la adâncimea de -0,75 m față de nivelul actual de călcare. Distanța între morminte era de 1,25 m. La mică distanță de M.1, la adâncimea de -0,90 m, a fost descoperită a treia monedă din a doua jumătate a secolului XVI (fals după un denar Ungaria). Mormintele nu au putut fi cercetate din cauza timpului nefavorabil.

În concluzie, zidul presupus pe latura sudică a grindului nu există și ar fi fost surprinzătoare existența lui într-un loc inundabil, cu atât mai mult cu cât în aria sitului, cu excepția fundațiilor deja amintite, nu au fost descoperite în stadiul actual al cercetării alte construcții din piatră. Trama stradală nu a fost

surprinsă. Acest fapt pare destul de dificil de interpretat deoarece dărâmăturile rezultate în urma incendierilor au fost nivelate neregulat şi acoperite cu un strat subţire (cca. 5-10 cm) de lut nisipos.

S-ar putea presupune existenţa ruinelor unei biserici, atât prin faptul că în periegează a fost observată o zonă spre mijlocul suprafeţei grindului, unde la suprafaţă era concentrată o cantitate apreciabilă de spărtură de piatră şi de cărămizi cu urme de mortar pe ele, cât şi prin prezenţa gropilor de morminte apărute în cele două secţiunii.

Materialul arheologic recoltat este foarte puţin relevant pentru estimarea datării urmelor de locuire. Fragmentele ceramice, neîntregibile, foarte mărunte, provin de la vase de uz nesmălţuite, specifice mai ales secolului XVII.

Desenul profilului secţiunii ne pune în faţa unei realităţi care a fost surprinsă pe celelalte grinduri cercetate în campaniile anterioare. Şi anume, datorită lucrărilor agricole, ultimul nivel de locuire al oraşului a fost distrus. Existenţa lui a fost surprinsă numai în inventarul gropilor de depozitare a rezidurilor menajere. Şi aici pare să se repete prezenţa celor două nivele distruse prin incendii şi datate în cursul secolelor XVI-XVII.

În acest stadiu, ipotezele formulate prin prospectarea combinată a celor două metode mai sus enunţate trebuie verificate şi în cursul campaniilor viitoare.

Anca Păunescu, Dana Mihai.

Grindul nr. 3. Sector Avicola

În anul 2004 cercetarea a continuat pe grindul nr.3-est, fiind deschise trei casete (C.1-3) şi în partea sa de est, la sud de săpătura efectuată în anul 2001 de către Emilia Corbu (Muzeul Judeţean Ialomiţa). Noile casete deschise au avut dimensiunile de 4 x 4 m şi au fost orientate pe direcţia nord-sud. Martorii dintre ele au avut lăţimea de 0,5 m. Faţă de C.1, C.2 a fost trasată la sud de ea, iar C.3 la vest de prima. Fiecare casetă a fost împărţită în patru carouri, fiecare cu dimensiunea de 2 x 2 m. Descrierea complexelor se va face de jos în sus.

Locuinţa nr.1

Suprapune o groapă menajeră (Gr. 2/2004) în colţul de sud-est al C.2/2004 şi Gr. 1/2004, în colţul de sud-vest al aceleiaşi casete. A fost identificată în C.1/2004. Din întreaga locuinţă nu s-au mai găsit decât câteva resturi de podea incendiată suprapuse de chirpic ars şi o vatră adâncită, cu diametrul de 0,47 m. Dimensiunile reale şi orientarea, datorate situaţiei stratigrafice, nu se pot preciza cu exactitate.

Locuinţa este suprapusă de o depunere de pământ maro, cu grosimi variabile. Peste acest strat de pământ, a fost găsită o amenajare de lemn, incendiată. Aceasta suprapune Gr. 2/2004 şi un colţ al Loc. 1/2004. În partea de est a casei 2/2004, lemnul a fost aşezat direct pe nivelul de pământ steril. Rolul acestei amenajări, în acest stadiu al cercetării nu poate fi precizat. Peste ea este un alt strat de pământ maro, suprapus la rândul său de o amenajare similară, de lemn incendiat, cu grosimea de 2 cm, observabilă pe profilele de nord şi de est ale C.2/2004 (fig. 6, 7).

Locuinţa nr. 2

A fost surprinsă în C.1/2004 şi în C.2/2004. Locuinţa, orientată NV-SE, cu dimensiunile de 4,75 x 4,20 m, constă într-o podea de lut (a fost observată cu unele întreruperi, şi avea o grosime de 0,04 - 0,08 m) peste care au fost montate podele de lemn (grosimea lor este variabilă, între 0,02 - 0,04 m). Acestea din urmă au fost incendiate. Pereţii locuinţei erau construiţi pe tălpi din lemn, din chirpic şi nuiele. Tălpile din lemn au fost fixate pe alocuri pe pietre. Elevaţia incendiată a fost găsită căzută peste podele. Peste locuinţa exista un strat de pământ maro cu fragmente de lemn carbonizat şi chirpic ars (fig. 6, 7).

Locuinţa nr.3

A fost identificată pe profilul nordic C.1/2004 şi pe cel estic al C.2/2004. A fost cercetată parţial şi a avut două faze de refacere. Constă în podele de lemn montate pe straturi de lut. La colţuri existau meloane de dimensiuni mijlocii pentru fixarea tălpilor locuinţei. Orientarea era similară cu cea a locuinţei precedente (fig. 6, 7).

Locuinţa nr.4

Orientată pe direcţia NV-SE, a fost găsită peste stratul de pământ maro, deus peste

complexele precedente și este observabilă în *C.1/2004* și *C.2/2004* (fig. 6, 7).

Între această locuință și precedentă este un strat de pământ maro cu grosimi variabile, între 0,08 - 0,12 m.

Locuința constă într-o podea subțire de lut (0,02 – 0,08 m); pe unele profile, peste lut, se observă un strat de pământ cenușiu cu urme de chirpic și lemn carbonizat. În partea de nord-est a complexului a fost găsită o vatră în forma literei „C” (0,44 x 0,54 m, la o adâncime de 0,47 m), cu deschiderea spre sud-vest. Din elevație nu s-a mai păstrat nimic.

Din datele obținute în urma cercetării, pare a fi mai degrabă un complex cu o durată foarte scurtă de folosire. Dimensiunile sale aproximative sunt de 5,25 x 7,00 m.

Locuința nr.5

A fost orientată NV-SE și este surprinsă în profilul nordic al *C.1/2004* la adâncimea de 0,21 m până la -0,42 m, imediat sub pământul arabil. În profilul estic este o piatră, care a avut probabil rolul de a susține talpa. Podeaua constă într-un strat de lut (cu grosimi variabile de 0,03 -0,13 m), peste care au fost montate scânduri de lemn (grosimea lor a fost de 0,02 - 0,04 m). Aceasta a fost sesizată în zona metrelor 3 (pe profilul nordic) și se adâncește în colțul casei deoarece o parte a ei suprapunea *Gr. 3/2004*. Pe profilul estic este observabilă până la 1,74 m, unde a fost tăiată de *Gr.5/2004*. Aceasta pornește de sub pământul arabil, taie chirpicul din elevația locuinței și podeaua acesteia. Pereții au fost construiți din chirpic și stâlpi de lemn (unul, cu grosimea de 0,10 m, a fost identificat la adâncimea de 0,23 m, în afara podelei carbonizate). Grosimea stratului de chirpic este variabilă, o parte a sa fiind distrusă de lucrările agricole recente (mai bine păstrat este acolo unde a suprapus groapa menajeră). Complexul a fost incendiat, iar pereții erau căzuți peste podeaua de lemn (fig. 6).

Locuința nr.6

Este observabilă la adâncimi variabile (-0,26 - 0,36 m) pe profilul de nord și de vest al *C.1/2004* și în planul *C.3/2004*, imediat sub stratul de pământ arabil. Aceasta constă într-o amenajare de lut (cu grosimea de 0,02 - 0,08 m,

întreruptă pe alocuri) peste care au fost montate scânduri de lemn, tălpi din lemn fixate pe pietre, o sobă de cahle, elevație din chirpic și o amenajare de pietre și cărămizi în colțul de sud-vest. Locuința a fost distrusă prin incendiere.

Podeaua incendiată este sesizabilă la adâncimi variabile și are o grosime de 2-5 cm. Urme din ea au fost înregistrate și în *C.2/2004*, pe profilul nordic (între 1,10 m și 2,93 m, de la vest la est) și în plan (urme de cenușe în *C.1/2004* și pământ ars și cenușe în *C.2/2004*).

Elevația este arsă și căzută peste podea; a fost bulversată în mare parte în urma lucrărilor agricole.

Soba a fost amenajată pe un paviment de fragmente de cărămizi. Din zonă au fost recuperate fragmente de cahle diverse, dintre care unele decorate cu imaginea Sfântului Gheorghe, iar altele traforate. Ca amplasament, se găsea în camera cu podea de lemn.

Amenajarea cu lut, prin întindere, coroborată cu zona ocupată de podeaua de lemn, care o suprapunea doar parțial, demonstrează faptul că a fost o locuință cu două încăperi și probabil un cerdac.

Dimensiunile complexului, orientat NV-SE, au fost de 4,00 x 5,50-6,00 m (fig. 6, 7).

Groapa nr.1

Identificată în colțul de SV al *C.2/2004* (fig. 7 – profilul sudic al cas. 2/2004). Cercetată parțial, a fost săpată în steril. Adâncimea era de 0,21 m de la nivelul de călcare medieval. Dimensiunile nu se pot încă preciza.

Groapa nr. 2

În colțul de SE al *C.2/2004* (fig. 7 – profilul estic al cas. 2/2004). A fost cercetată parțial și este săpată în steril. Adâncimea este de 0,60 - 0,64 m de la nivelul de călcare medieval. Dimensiunile nu se pot preciza.

Groapa nr. 3

În partea de NE a *C.1/2004* (fig. 6 – profilul nordic al cas. 1/2004). Cercetată parțial. A tăiat *Loc.2* și *3/2004*.

Groapa nr. 4

Aflată în parte de Nord a *C.1/2004* (fig. 6 – profilul nordic al cas. 1/2004). Cercetată parțial. A tăiat *Loc.2* și *3/2004*.

Groapa nr. 5

Aflată în partea de Est a *C.1/2004*, pornea imediat de sub stratul de pământ arabil a fost cercetată parţial.

Groapa nr. 6

Aflată în partea de Sud-Vest a *C.3/2004*. Conţinea o mare cantitate de ceramică.

Pentru a putea plasa în timp utilizarea acestor complexe, vom folosi cronologia relativă şi cea absolută. Cronologia relativă este oferită în special de fragmentele ceramice de import (de tip Miletus şi Iznik). Cea absolută este dată de o singură monedă emisă în anul 1586, la Riga, în timpul lui Ştefan Bathory¹. Moneda, prin poziţia sa stratigrafică, indică faptul că stratul de pământ maro care suprapune *locuinţele 1, 2 şi 3/2004* se poate data la sfârşitul secolului XVI. Aceasta înseamnă că în porţiunea de est a Grindului nr. 3, în zona cercetată, locuinţele care stratigrafic sunt deasupra acestor reziduri menajere, trebuie datate în secolul XVII.

Fragmentul ceramic de tip Miletus, a cărui producţie a încetat în jur de 1470 (Coman, Renţa, Matei, Oţa 2003), poate data *Loc.2/2004* probabil în ultimul sfert al secolului XV. Pe acelaşi Grind, în partea sa de Nord, a mai fost descoperit un fragment ceramic de acelaşi tip (Mihai 1997), care provenea dintr-un strat de pământ care a suprapus o locuinţă incendiată. De asemenea, *Loc.1/2004*, *Gr.1* şi *Loc.2/2004* sunt anterioare acestei date.

Loc. 3/2004, conform stratigrafiei, este posterioară *Loc. 3/2004*, deci poate aparţine cel mai probabil primei jumătăţi a secolului XVI. Zona cu stratul de pământ cu reziduri menajere care le suprapune s-a format până la sfârşitul secolului XVI sau începutul veacului următor. Din aceeaşi vreme se poate data *Gr. 3/2004* şi *Gr. 4/2004*.

Ceramica de Iznik (fragmente), datorită faptului că a fost descoperită în diverse poziţii stratigrafice, aparţine unor perioade diferite precum şi datorită faptului că aceasta este în cele mai multe situaţii amestecată, nu poate constitui un indiciu cronologic foarte exact. Ceea ce putem spune în acest stadiu, este că

predomină ceramica decorată cu motive pictate cu albastru şi verde închis şi deschis. Smalţul este atât mat, cât şi lucios. Din punct de vedere al formelor, s-au descoperit boluri, căni şi un fragment de farfurie. Cronologic, această ceramică se poate data de la sfârşitul secolului al XV-lea, până la începutul secolului XVII.

Materialul ceramic recuperat este extrem de sărac şi provine în special din afara locuinţelor. Aceasta constă în special din ceramică de uz comun (fragmente de ulcioare, căldare de lut, vase borcan), ceramică smălţuită (fragmente de boluri şi farfurii) şi cahle ornamentate (cu imaginea Sfântului Gheorghe, traforate, sau cu motive vegetale). Piesele mărunte sunt şi ele în număr mic şi constau din fragmente de cuţite, fusaiole din fragmente ceramice, verigi din fier, fragmente de recipiente de sticlă, un astragal ornamentat cu creştături, un fragment de pandantiv.

Silviu Oţa,

Tot pe **Grindul nr. 3 Avicola²**, un alt sector se află la vest de zona necropolei nr. 3, unde cercetările arheologice întreprinse din vara anului 2001 au avut un caracter de salvare (fig. 10).

În cursul anului 2004, cercetările arheologice s-au continuat pe *Secţiunea 1/2003* şi caseta adiacentă trasată pe latura de nord a secţiunii, impuse de cota de adâncime -0,60 m la care s-a ajuns în campania anterioară, când nu a fost finalizată cercetarea stratului de cultură identificat. *Secţiunea 1/2003* avea o lungime de 40 m şi cu lăţimea de 2,50 m iar caseta A trasată pe latura de nord în dreptul carourilor 10-16 avea dimensiunile de 14 x 6 m (Păunescu, Coman, Corbu, Costea 2003).

Lângă latura vestică a secţiunii 1/2003, în carourile 1-9, la adâncimea de -0,90 - 1,20 m, s-au mai descoperit şi cercetat 14 morminte de inhumaţie, care aparţin necropolei nr. 3, cercetată în campaniile anterioare, datată în secolele XVI-XVII. Orientarea mormintelor este est-vest, cu mici abateri şi acestea erau dispuse în şiruri paralele, pe direcţia nord-sud. Majoritatea mormintelor aparţin unor adulţi. Unele morminte (M. 76-78) au fost deranjate de gropi de provizii sau suprapuse de locuinţe

¹ Mulţumim pe această cale domnului Aurel Vâlcu pentru determinarea monedelor.

² Sectorul Muzeului Judeţean Ialomiţa-Slobozia.

(L. 1/2003). Inventarul funerar descoperit este relativ sărac și se compune din 2 inele (M. 67, M. 74), o monedă otomană (M. 78) și o cataramă (M. 70).

Inelele sunt lucrate dintr-o sârmă de argint torsionată cu o montura formată dintr-o pastilă aplatizată, de formă rombică, cu colțurile rotunjite, decorată prin incizie cu un motiv în formă de soare cu raze. Prin analogie aceste piese pot fi datate la începutul secolului al XVI-lea (fig. 11/3).

Locuințele.

Locuința 1/2003 a fost identificată în campania precedentă, între carourile 6-9. Stratigrafic, s-au constatat trei nivele de refacere ale podelei. Cel mai vechi nivel al podelei locuinței s-a aflat la adâncimea de -0,90 m, iar ultimul nivel de refacere s-a aflat la adâncimea de -0,50 m față de nivelul actual de călcare. Locuința 1/2003 suprapune mormintele din zona estică a secțiunii 1/2003. Aceasta a fost cercetată parțial.

Locuința 2/2003 era situată în partea de nord a secțiunii, între carourile 10 și 14 și în caseta A. S-a păstrat podeaua din lut, cu dimensiunile laturilor de 5,50 x 5,40 m, delimitată de bârnele din lemn în care se fixau parii verticali care susțineau pereții. În colțul de NE s-au găsit două pietre folosite la fixarea bârnei-talpă. Tot în această zonă s-a păstrat, la nivelul podelei (-0,75 m) și vatra instalației de încălzit și prepararea hranei, amenajată pe un pat de pietre de râu. Pe latura sudică a vetrei se afla groapa de golire plină cu cenușe și spărturi de oase. Lângă vatră s-a găsit o oală -cahlă. Cercetările din anul 2005 efectuate în zona centrală a casetei au scos la iveală o bârnă – talpă de la Locuința nr. 3/2004, orientată N-S, care indica existența a două camere despărțite printr-un perete interior. La est de bârna talpă a apărut vatra unei sobe (0,40 x 0,40 m) aflată în camera dinspre vest a locuinței menționate. Continuarea cercetării a scos la iveală faptul ca sub Locuința 3/2004 se aflau resturile a altor două locuințe la adâncimi diferite

Locuința 3/2004, situată tot în caseta A, suprapune locuința 2/2003, fiind departajată de aceasta printr-un strat de nivelare din lut galben cu grosimea de 0,30 m. Podeaua locuinței a fost surprinsă la adâncimea de -0,50 m față de nivelul actual de călcare. Orientarea laturilor

(7,50 x 4 m) este EV-NS. Pentru consolidarea fundației s-au folosit pietre găsite în colțul de NV și SE și pe traseul bârnei talpă al laturii de NE. În unele zone s-au mai păstrat resturile unui pavaj din cărămizi. În cursul cercetărilor din anul 2005 s-a putut completa planul care arată că locuința era compartimentată în două încăperi, cu dimensiuni inegale, și în fiecare cameră s-au descoperit resturi ale vetrelor.

Locuința 4/2004 se afla la nord de locuința 2/2003, la adâncimea de -1 m, delimitată parțial pe latura vestică prin bârne, iar spre est printr-un grupaj de bârne prăbușite.

Tot în secțiunea 1/2003, în caroul 20, la adâncimea de -1,10 m a fost surprinsă bârna de la podeaua altei locuințe –*Locuința 5/2004*– ce urmează să fie cercetată în campaniile viitoare. Tot în această secțiune au fost descoperite și cercetate două gropi pentru reziduri menajere, în carourile 6-7, suprapuse de locuința 1/2003. Inventarul arheologic al acestor gropi se compunea din fragmente ceramice, un vârf de săgeată, un cârlig pentru pescuit (fig. 11/1, 4).

În privința încadrării cronologice a acestor complexe, locuința 2/2003 ar putea fi datată în prima jumătate a secolului XVI, cu ajutorul unei monede (ducat polonez, 1521, Sigismund, Lituania) descoperit pe podeaua ei. Aceasta este suprapusă de locuința 3/2004, care poate fi datată în a doua jumătate a secolului XVI (fig. 12).

Remarcăm prezența în locuințele menționate a greutăților de pescuit, dintre care una are pe suprafața ei incizate semne „runice”, a fragmentelor de cahle decorate cu modele geometrice sau cu imaginea Sfântului Gheorghe, numeroase fragmente de ceramică nesmălțuită și smălțuită.

În campania din anul 2005, paralel cu Secțiunea 1/2003, în nord, s-a trasat o nouă secțiune, S. 3/2005 (18 x 3 m) care se oprește în caseta A, adiacentă la S1/2003. Scopul trasării lui S. 3/2005 a fost interceptarea și cercetarea necropolei nr. 3 și continuarea dezvelirii locuinței L. 1/2003, delimitată între carourile 6-9. Aici au fost descoperite și cercetate urmele a trei locuințe suprapuse, care sunt separate între ele prin lentile de pământ galben, folosit pentru nivelarea terenului.

Locuințele au fost notate astfel: L.1/a, L.1/b, L. 1/c.

Locuinţa nr. 1 a/2005 are podeaua din lut situată la adâncimea de -0,50 m, având orientarea E-V şi dimensiunile laturilor de 6 x 4 m Sub L.1, la adâncimea de -0,58-0,60 m, s-a cercetat **Locuinţa nr. 1 b/2005**, cu podeaua acoperită cu bârne de lemn cu diametrul de 0,30 m. Pe podeaua acestei locuinţe s-a descoperit un ulcior întreg (fig. 13/2), o greutate de pescuit din piatră. Tot în locuinţă a fost cercetată şi vatra de formă ovală a unei sobe, situată în NNE., cu dimensiunile de 1,07 x 0,82 m, construită din cărămizi aşezate ca un postament, între ele găsindu-se şi o cărămidă dreptunghiulară cu una din laturile mici terminată în forma de triunghi. Tot lângă această vatră s-au găsit materiale ceramice, din care remarcăm un sfeşnic (întregit) decorat cu smalt verde (fig. 13/1) şi un castron decorat cu smalt galben, un fragment de cahă pe care este reliefată o cruce şi o figură umană.

Locuinţa nr. 1 c/2005, situată pe acelaşi amplasament se află situată la adâncimea de -0,80m., acoperită de un strat de chirpic ars, care păstrează aceleaşi dimensiuni şi orientare.

Podelele locuinţelor descrise mai sus, ne permit să concluzionăm ca locuinţele aveau aceeaşi orientare, V-E, şi aceleaşi dimensiuni de 6 x 4 m, iar fiecare refacere era însoţită obligatoriu de o nivelare a zonei, efectuată cu pământ galben compactat, pentru a mări rezistenţa solului, în vederea ridicării construcţiei şi chiar pentru a proteja pereţii din chirpic ai locuinţei de umiditate.

Pe S.3/2005, paralelă cu latura de nord a secţiunii I/2003, între carourile 1-6, s-a ajuns la adâncimea de -1 m, unde au apărut morminte ce aparţin necropolei nr. 3, dar datorită timpului

nefavorabil şi expirării timpului de cercetare ele au fost conservate pe loc.

Locuinţa 6 din S. 1/2003 şi caseta A, situată în zona vestică, situată la adâncimea de -0,60 m cu orientarea laturii lungi N-S, era construită din chirpic. Dimensiunile ei erau de 6 m x 4 m. Pe suprafaţa podelei s-au găsit greutatea de lut pentru plasa de pescuit şi fragmente de ceramică nesmălţuită şi smălţuită, provenite de la ulcioare, farfurii decorate.

Locuinţa nr. 7 din S. 1/2003 şi caseta A, era situată sub L.6, la adâncimea de -0,80 m, orientată E-V, va fi cercetată în campaniile din anul viitor.

Pe baza datărilor făcute în campania din 2004, nivelul I de locuire (L.1/c, L.4, L.7, L.5) se datează în a doua jumătate a secolului XV, nivelul II (L.1/b, L.2, 6) se datează la începutul secolului XVI (datat şi cu moneda emisă în anul 1521, descoperită în L.2 /2003), iar nivelul III (L.1/a, L.3) se datează la sfârşitul secolului XVI şi începutul secolului XVII.

Rezultatele cercetărilor din anul 2005, corelate cu cele din anii 2003-2004, desfăşurate pe suprafaţă mare, au scos la iveală existenţa în zona vestică de pe Grindul nr. 3 Avicola a unei intense locuiri, cu trei nivele de locuinţe, unde au fost cercetate 9 locuinţe din paiantă, unele ridicate pe bârnă – talpă din lemn. Aici s-au stabilit 4 grupări de locuinţe cu distanţe mici între ele, 2-3 m, şi se poate observa o aliniere a lor cu orientarea V-E şi precum şi existenţa unei ”uliţe” în zona de sud a locuinţelor cercetate. Cercetările care se vor efectua în anii următori spre est, pe axul V-E, vor aprofunda situaţia surprinsă în acest perimetru.

Gheorghe Matei

BIBLIOGRAFIE

Păunescu, Oţa, Matei 2004 - Anca Păunescu, Siviu Oţa, Gheorghe Matei, *Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2004, Mangalia*, 2005, p. 161-164

Coman, Renţa, Matei, Oţa 2003 - Radu Coman, Elena Renţa, Gheorghe Matei, Siviu Oţa, *Raport de cercetare arheologică pe anii 2001-2003 la Oraşul de Floci (Comuna Giurgeni, Jud. Ialomiţa)*, Cercetări Arheologice XII, Bucureşti, 2003, pp. 45-56.

Păunescu, Coman, Corbu, Costea 2003 - Anca Păunescu, Radu Coman, Emilia Corbu, Irina Costea, *Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2003, Cluj-Napoca*, 2004, p. 129.

Păunescu, Ene 2003 - Anca Păunescu, Irina Ene, *Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2003*, p. 129.

Oța, Pârvan 2003 - Silviu Oța, Katia Pârvan, *Monede medievale descoperite la Orașul de Floci (Piua Petri), jud. Ialomița, în campaniile arheologice din anii 1996, 1998-1999*, Cercetări Arheologice XII, București, p.241-247.

Păunescu, Coman, Corbu, Costea 2001, Anca Păunescu, Radu Coman, Emilia Corbu, Irina Costea, *Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2001*, Buziaș, 2002, p. 144-145.

Păunescu, Mihai, Oța, Costea 2000 - Anca Păunescu, Dana Mihai, Silviu Oța, Irina Costea, *Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2000*, Suceava, 2001, p. 91-92.

Păunescu 1998-2000, Anca Păunescu, *Cuptoare medievale descoperite la Orașul de Floci, județul Ialomița*, Cercetări Arheologice XI, partea I-a, București, 1988-2000, p. 175-185.

Mihai 1997, Dana Mihai, *Ceramica de Iznic descoperită la Orașul de Floci, județul Ialomița (I)*, Cercetări Arheologice X, București, 1997, p. 277-290.

Chițescu, Păunescu, Mihai, Teodor, Oța 1996 - Lucian Chițescu, Anca Păunescu, Dana Mihai, Silviu Teodor, Silviu Oța, *Cronica Cercetărilor Arheologice. Campania 1996*, București, 1997, p.44-45.

Chițescu et alii 1981 - Lucian Chițescu, Radu Lungu, Teodor Papisima, Petre Vlădilă, Venera Rădulescu, Anca Păunescu, *Cercetări arheologice în anul 1979 la Piua Petri (Orașul de Floci), comuna Giurgeni, jud. Ialomița*, Cercetări Arheologice IV, 1981, p. 126-132.

Lungu 1981 - Radu Lungu, *Contribuții la istoria meșteșugurilor medievale în Țara Românească*, Revista de Istorie, 1981, tom 34, nr. 3, p. 513-519.

Chițescu et alii 1979 - Lucian Chițescu, Nicolae Conovici, Radu Lungu, Anca Păunescu și Venera Rădulescu, *Cercetări arheologice la Piua Petri (Orașul de Floci), jud. Ialomița*, Cercetări Arheologice III, 1979, București, p. 224-228.

LÉGENDES DES FIGURES

Fig. 1. L'habitation no. 1.

Fig. 2. Plan de l'habitation no 1 – S. I B/2003.

Fig. 3. Plan de l'habitation no 2 – S I B/2003.

Fig. 4. 1. Vas ceramic pour poêle, 2. Fragment ceramic oriental.

Fig. 5. La surface de Grind no 9.

Fig. 6. Profile de Cas. 1/2004.

Fig. 7. Profile de Cas. 1/2004 et Cas. 2/2004.

Fig. 8. Profile de Cas. 2/2004.

Fig. 9. Ville de Floci. Grind no 3. Objet decouvertes dans le Cas. 2.

Fig. 10. Plan general de l'habitations du Grind no 3 "Avicola" – ouest.

Fig. 11. 1. Pointe du flèche, H. 4/2004, 2. Poids pour le filet, 3. Des bagues decouverts dans le sepultures 67 et 74/2004, 4. hameçon.

Fig. 12. Monnaie, 1521 – H. 2/2003.

Fig. 13. 1. chandelier, 2. Jarre, H 1 b/2005.

Anca Păunescu, Silviu Oța

Muzeul Național de Istorie a României
Calea Victoriei 12, sector 3, București, 030026,
ROMÂNIA

Gheorghe Matei

Muzeul Județean Ialomița, Slobozia

Dana Mihai

Institutul Național al Monumentelor Istorice
Str. Ienăchiță Văcărescu 16, Sector 4,
București 040157, România
Tel. 021.336.54.29 / Fax: 021.336.99.04
e-mail: inmi@inmi.ro

